

INDRUMAR PENTRU AFACERI ÎN DANEMARCA

CUPRINS

1. Date generale privind Danemarca
 - 1.1 Date geografice
 - 1.2 Populatia si limba oficiala
 - 1.3 Organizarea politica
 - 1.4 Economia

2. Exportul pe piata Danemarcei
 - 2.1 Reglementari daneze privind importul
 - 2.2 Uzante contractuale daneze
 - 2.3 Surse de informatii privind piata daneza
 - 2.3.1 Targuri si expozitii internationale
 - 2.3.2 Studii de caz:
 - sectorul confectiilor textile
 - sectorul mobilei
 - sectorul alimentar

3. Investitiile straine in Danemarca

4. Reglementari juridice de comert si investitii
 - 4.1 Contractul de agent
 - 4.2 Contractul de distributie
 - 4.3 Legea societatilor comerciale
 - 4.3.1 Societatea publica pe actiuni (A/S)
 - 4.3.2 Societatea cu raspundere limitata (ApS)
 - 4.3.3 Filialele de afaceri (branch offices)
 - 4.3.4 Birouri de reprezentare

5. Alte aspecte juridice si fiscale
 - 5.1 Alegerea legii si jurisdictiei
 - 5.2 Intrarea in relatii contractuale
 - 5.3 Regimul fiscal
 - 5.4 Regimul proprietatii

INDRUMAR PENTRU AFACERI ÎN DANEMARCA

1. **Date generale privind Danemarca**
 - 1.1 **Date geografice**

Danemarca are o suprafata de 43.094 kmp, fiind formata din peninsula Jutlanda si din alte 406 insule, din care doar 78 sunt locuite. Din acestea, cele mai mari si mai dens populate sunt insula Zealand, pe care este situata si capitala, Copenhaga, precum si insula Funen.

Linia de coasta masoara 7.300 km, iar frontiera sudica cu Germania masoara 68 km. Este o tara cu relief jos, punctul cel mai inalt masurand abia 173 metri peste nivelul marii. Marea Nordului margineste Danemarca la vest si nord, iar Marea Baltica la est. Regatul Danemarcei mai cuprinde, deasemenea, Insulele Faroe si Groenlanda.

Administrativ, tara este impartita in 14 tinuturi (amter) si 275 autoritati locale (kommuner). Copenhaga si Frederiksberg nu se includ in tinuturi. O reforma administrativa aflata in curs, urmeaza sa reduca subdiviziunile administrative la 5 regiuni si 98 de municipalitati.

Danemarca este saraca in resurse minerale. Cu toate acestea, creta se afla in cantitati considerabile fiind folosita la productia de ciment si, de asemenea, petrolul si gazele naturale se extrag din Marea Nordului peste necesarul de consum intern.

Cea mai mare parte din suprafata tarii, circa 64 la suta, este cultivata, 12 la suta este acoperita de paduri de foioase sau conifere, in timp ce pasunile, mlastinile, nisipurile si lacurile acopera circa 10 la suta. Zonele construite sau de trafic formeaza restul de circa 13 la suta.

Danemarca are un sistem de drumuri foarte bun in tot teritoriul. Caile ferate si liniile aeriene asigura transporturi rapide, iar insulele sunt conectate prin ferry-boat-uri si un mare numar de poduri. Kastrup, langa Copenhaga, este cel mai mare aeroport din tara si este punctul nodal al traficului aerian in si din tarile scandinave.

1.2 Populatia si limba oficiala

Populatia Danemarcei este de 5,4 milioane locuitori, cu o densitate de 125 locuitori/kmp. Danemarca este o tara din punct de vedere national si cultural foarte omogena. 85 la suta din populatie traieste in orase. Cel mai mare oras este Copenhaga, cu 1,4 milioane locuitori. Al doilea oras ca marime este Aarhus, cu 218.000 locuitori.

Intreaga tara este, de fapt, impanzita de o retea de orase de marime medie. Procentul de populatie activa este foarte inalt, respectiv de 77,5 la suta in randul populatiei intre 16-66 de ani. Aceasta corespunde la circa 2,7 milioane de persoane active, din care 3,7 la suta lucreaza in agricultura, 22,9 la suta in industrie, 44,5 la suta in servicii si 29 la suta in sectorul public.

Scaderea ponderii populatiei ocupate in agricultura este consecinta faptului ca, in acest sector, cresterea productivitatii muncii a fost mai mare decat in restul economiei. Standardul de viata este inalt iar diferentele intre bogati si saraci sunt mai mici decat in multe tari dezvoltate din Europa.

Cea mai mare parte a populatiei, circa 90%, este de religie protestanta. Limba oficiala este daneza, care face parte din familia limbilor grupului nord-germanic sau nordic, alaturi de islandeza, faroeza, norvegiana si suedeza. Limba engleza este vorbita, de asemenea, curent, de majoritatea locuitorilor.

1.3 Organizarea politica

Danemarca este cel mai vechi regat din Europa; Gorm cel Batran a devenit primul rege, in jurul anului 936. Din anul 1849 Danemarca este monarhie constitutionala.

Actuala Constitutie, care dateaza din anul 1953, statueaza ca Danemarca este o monarhie constitutionala ereditara. Actualul suveran este regina Margrethe II. In practica, rolul monarhului este simbolic, de reprezentare.

Danemarca este puternic influentata cultural de tarile invecinate, Marea Britanie, Germania si tarile nordice. Conceptele sale juridice sunt, in buna masura, asemanatoare cu cele din celelalte tari nordice, adesea bazate pe precepte comune nordice.

Sistemul de productie este de tip capitalist (liberalism economic), cu proprietate privata asupra afacerilor si productiei. Totusi, statul si autoritatile publice exercita un control regulator considerabil si asigura o ampla asistenta sociala.

Parlamentul danez, Folketing, este unicameral si are 179 de membri. Doi membri sunt alesi din Groenlanda si doi din insulele Faroe; ambele teritorii sunt partial administrate de guvernele locale. Alegeri parlamentare au loc la patru ani, dar Primul ministru poate cere alegeri anticipate daca se considera politic necesar sau avantajos sau daca guvernul primeste un vot de neincredere in parlament.

In urma alegerilor generale din 20 noiembrie 2001 s-a format un guvern minoritar de centru-dreapta, prin coalitia a doua partide, Partidul Liberal si Partidul Conservator Popular, sustinuta in parlament de Partidul Popular Danez. Coalitia s-a mentinut la putere si in urma alegerilor generale din februarie 2005. Primul ministru este Anders Fogh Rasmussen (liberal), iar guvernul este format din 19 ministere.

Cabinetul, compus din Primul ministru si ceilalti ministri, este numit de monarh la recomandarea partidului sau coalitiei de partide care detine sprijinul majoritatii membrilor parlamentului.

1.4 Economia

Danemarca face parte din grupul de tari cele mai dezvoltate membre ale OCDE, ceea ce se reflecta si in distributia productiei intre diferitele sectoare economice. Traditional, Danemarca a fost considerata o tara agricola, cu mari exporturi de alimente prelucrate.

Exporturile agroalimentare sunt inca mari dar ponderea agriculturii a scazut la mai putin de 5 la suta din PIB. Productia industriala reprezinta circa 20 la suta, constructiile circa 5 la suta. Insa, sectorul care domina de departe este cel tertiar, al serviciilor, cu aproximativ 46 la suta. Acesta include comertul, transporturile, institutiile financiare.

Spre deosebire de cele mai multe tari avansate economic, dezvoltarea industriala in Danemarca nu este legata de o baza proprie de materii prime. Industria daneza este dominata, in mare masura, de prelucrarea usoara si reprocesare, productia fiind caracterizata printr-un inalt grad de specializare, in domenii particulare, bine definite.

Ca urmare, industria daneza este predominant bazata pe IMM-uri: peste 80% din companiile prelucratoare au sub 20 angajati. Doar 1000 companii au peste 100 de angajati, insa mai mult de jumatate din forta de munca din industrie este cuprinsa in aceste companii.

Industria manufacturiera este dominata de nise de productie mici sau mijlocii de inalt standard tehnologic destinat, in principal, utiizatorilor profesionisti. Datorita acestei structurii complexe si versatile, industria manufacturiera daneza in ansamblu, nu este atat de sensibila la schimbarile pe piata mondiala, ca alte tari cu industria coincentrata in cateva sectoare.

Totodata, in ultimii ani, tot mai multe companii daneze cu interes in a-si dezvolta exporturile si-au plasat facilitatile de productie in tari in care costurile de productie sunt mai scazute. Progresele in transporturi si tehnologia comunicatiilor au facilitat acestora dirijarea catre alte parti ale lumii a unor parti din procesul tehnologic, cu scopul de a-si mari marja competitiva si de a obtine acces la calificari si competente ce nu sunt disponibile in Danemarca.

In ultimii ani, agricultura a suferit schimbari structurale, care au condus la o specializare crescanda si la ferme considerabil mai mari comparativ cu media pe UE. Circa 60 la suta o constituie productia animala, indeosebi produse lactate si carne de porc. Agricultura detine circa 15 la suta din exporturi.

In momentele in care exportatorii danezi de produse agricole s-au confruntat cu extinderi ale UE s-au inregistrat progrese, apreciindu-se ca si extinderea actuala ar fi un avantaj pentru agricultura daneza. Extinderile Uniunii cu Grecia, in 1981, cu Spania si Portugalia in 1986, ca si cu Suedia, Finlanda si Austria in 1995, au avut ca urmare cresterea cu 150% a exporturilor agricole daneze in UE, in primii 5 ani ulterioari extinderii.

Aceasta constituie, insa, o medie ponderata, veniturile din export fiind diferite de la tara la tara implicata in procesul extinderii. In termeni procentuali, castigurile cele mai mari le-a adus Portugalia, iar cele mai mici, Austria.

Ramura cresterii bovinelor se apreciaza a fi principala beneficiara a extinderii, desi, in anii urmatiori, si producatorii danezi de porcine se vor bucura de un avantaj competitiv. Productia vegetala se estimeaza ca va suferi un impact negativ din extinderea UE, ca si producatorii din domeniul cresterii pasarilor, care vor putea intampina conditii mai dificile.

Un numar de 333.766 entitati de afaceri (2005) erau inregistrate ca firme supuse cerintelor legistatei TVA. Cele mai multe din acestea sunt din sectorul serviciilor, sub 10% sunt companii prelucratoare iar 20% sunt de comercializare.

Sectorul industrial bazat, cu preponderenta, pe intreprinderi mici si mijlocii, acopera o gama larga de produse, vizand si importante nise in domeniile high-tech, IT, biotech, ca si in masini si echipamente de standard tehnologic inalt.

Situata la intrarea in Marea Baltica si servind drept pod spre Scandinavia, Danemarca are o lunga traditie in comertul exterior. Exporturile si importurile contribuie cu aproximativ 31% si, respectiv, 26% la suta la formarea PIB (2003), facand din Danemarca o economie foarte deschisa si competitiva.

Dimensiunile reduse ale pietii interne au facut ca producatorii sa-si caute clientii in afara. Ca rezultat, industria prelucratoare este puternic orientata catre export si, in ultimii 10 ani, Danemarca a inregistrat o balanta de plati excedentara, datorita cresterii accelerate a exporturilor.

In 2004, exporturile daneze de marfuri au totalizat 61,3 miliarde euro. Cele mai mari pietee de export sunt Germania, Suedia si Marea Britanie. 76% din totalul exporturilor consta in produse industriale. Grupele de export cele mai importante sunt

masinile si instrumentele electrice, produsele farmaceutice, chimicalele, carnea si produsele lactate, pestele, mobila, motoarele si confectiile textile.

Importurile daneze de marfuri in 2004 au totalizat 53,7 miliarde euro, din care 72% provin din tarile UE. Bunurile de folosinta directa in comert si industrie reprezinta partea cea mai mare. Majoritatea sunt bunuri manufacturate care sunt reexportate dupa o procesare ulterioara.

Al doilea mare grup de importuri sunt bunurile de consum, ce reprezinta 30%. Importul de combustibili formeaza circa 3% din total, in prezent Danemarca fiind autosuficienta in energie.

Tarile invecinate sunt, de departe, cele mai importante piete de export. Germania, singura, absoarbe circa 20 la suta din exporturile daneze. Traditional, Suedia si Marea Britanie detin si ele parti mari din exporturile daneze. In exporturile catre tarile UE predomina masinile si utilajele, produsele farmaceutice si cele agricole.

In general, Danemarca are usoare excedente cu tarile UE. Aproximativ 70 la suta din totalul importurilor daneze provin din tarile UE, in timp ce exporturile corespunzatoare reprezinta 65 la suta.

In ultimii ani exporturile daneze catre SUA au crescut semnificativ, in timp ce pietele din Europa Centrala si de Est, ca si din Orientul Indepartat detin, in prezent, o parte importanta din exporturile daneze. Exporturile sunt, totodata, superioare importurilor, pe pietele importante ale Europei de Est si ale Asiei (exclusiv Japonia).

Danemarca priveste fenomenul globalizarii ca pe o provocare (challenge), nu ca o amenintare (threat). Investitiile directe, din si in Danemarca, reprezinta aproximativ acelasi procent din PIB (circa 27 % fiecare).

Conform IMD World Competitiveness Yearbook 2005, intr-un clasament ce cuprinde 60 de economii nationale si regionale, Danemarca este apreciata ca a saptea economie a lumii in privinta competitivitatii economice, fiind depasita doar de SUA, Hong Kong, Singapore, Islanda, Canada si Finlanda.

Companiile daneze pentru a-si mentine marja concurentiala trebuie sa fie foarte competitive, altfel marfurile daneze devin prea scumpe. Nivelul inalt al costurilor de productie in Danemarca face necesar ca strategia celor mai multe companii sa urmareasca realizarea de produse de inalta calitate, apte de a fi vandute la preturi mai inalte comparativ cu cele ale concurentei (asa-numitele « upmarket products »).

Circa 40% din exporturile daneze constau in « upmarket products » - definite ca produse de export care sunt cel putin cu 15% mai scumpe decat produsele concurente din alte tari UE. In aceasta privinta, Danemarca ocupa locul 4 intre tarile « UE 15 », dupa Irlanda, Suedia si Germania.

Cresterea preturilor la petrol si declinul dolarului fata de euro, desi a creat unele dificultati exportatorilor danezi, se apreciaza ca acestia infrunta cu bine conjunctura, in ansamblu. Se estimeaza ca, o crestere cu 10 dolari barilul a preturilor titeiului ar reduce cu circa o patrime procentuala cresterea PIB, in Danemarca.

Aceasta nu a fost, insa, in masura sa pericliteze actuala relansare economica, si din motivul ca Danemarca, fiind un exportator net de petrol si energie din petrol, la preturile mari actuale, inregistreaza surplusuri in contul curent si in finantele publice.

Coroana daneza fiind legata de euro, aceasta s-a intarit concomitent fata de dolar, ceea ce a insemnat, desigur, mai multe dificultati pentru exportatorii danezi, dar si un mediu propice pentru rate scazute ale dobanzii, cu efecte pozitive in cresterea cererii interne.

Sustinite de performantele cresterii economice (estimata la 2,5% in 2005 si 2,2% in 2006), exporturile se vor afirma, din ce in ce mai mult, ca locomotiva a dezvoltarii economice. Aceasta va insemna ca relansarea economica va aduce surplusuri mai mari ale contului curent.

In prezent, economia daneza arata semne pozitive, cu o productie in crestere, somajul in scadere, inflatie moderata si excedente atat fiscale cat si la balanta de plati externa. Intre 2004-2006, cresterea economica se estimeaza sa atinga o medie de 2,25%, dupa o crestere medie de numai 0,75% in intervalul 2001-2003.

Conform statisticilor Comisiei Europene publicate in toamna 2005, Danemarca detine cea mai buna pozitie intre tarile UE 15, in privinta finantelor publice : excedentul reprezinta 3,8% din PIB, urmata fiind de Finlanda (1,9%), Suedia (1,5%) si Spania (0,2%). Toate celelalte state UE 15 au deficite in finantele publice. Procentul datoriei publice din PIB, de 37%, plaseaza Danemarca pe locul 3 in UE 15, dupa Luxemburg si Irlanda.

Rata somajului este in continua scadere, de la aproape 6% in 2003, la putin peste 5% preconizata in 2006. In acelasi timp, incadrarea pe piata muncii, in aceeasi perioada, se estimeaza sa creasca cu circa 1,3%. Conform acelorasi statistici ale Comisiei, intre tarile UE 15 cu cea mai scazuta rata a somajului, Danemarca se afla pe locul 2, dupa Irlanda, cu 4,2% (definitia armonizata, ca procent din forta de munca). In fine, aceleasi statistici plaseaza Danemarca pe primul loc intre tarile UE 15, ca procent de atragere a fortei de munca din randul populatiei active (grupa de varsta intre 15-64 ani).

Danemarca continua sa indeplineasca criteriile de convergenta prin ratele de schimb stabile, inflatie, ratele dobanzii si finantele publice. Rata inflatiei la preturile de consum de 0,9%, se afla sub 2,1%, media din zona euro.

Danemarca este un factor economic activ pe plan mondial, iar prosperitatea sa este produsul unei integrari crescande in comunitatea internationala, din punct de vedere economic, cultural si politic. Drept urmare, evenimentele si evolutiile internationale au devenit elemente vitale in procesul decizional al companiilor daneze.

O economie mica si deschisa precum cea a Danemarcei, ale carei performante sunt strans legate de ale celorlalte tari din UE si mai ales ale tarilor invecinate, este, ca urmare, foarte dependenta de o Piata Interna Europeana functionala.

2. Exportul pe piata Danemarcei

2.1 Reglementari daneze privind importul

Importul de marfuri in Danemarca este guvernat de un set complex de directive UE si nationale, legi, reglementari si standarde. Scopul acestora este de a

asigura securitatea consumatorului, de a proteja mediul si de a limita factorii de risc. Diferitele grupe de produse sunt guvernate de tipuri diferite de legislatie.

Importatorul este tinut raspunzator de conformarea la legislatie, iar autoritatile verifica aceasta conformare. Ca urmare, importatorul va cere furnizorului ca produsele sa indeplineasca aceste cerinte.

Cerintele de protectia mediului pot fi consultate pe www.msl.dk (Agentia Daneza de Protectia Mediului), cele sanitar -veterinare pe www.foedevarestyrelsen.dk (Administratia Daneza Veterinara si Alimerntara) si pe www.fvm.dk (Ministerul Alimentatiei, Agriculturii si Pescuitului), unde se afla si Punctul national de informatii asupra Acordului OMC privind aplicarea masurilor sanitare si fitosanitare (SPS).

Danemarca implementeaza directivele UE in legislatia nationala ca legi sau reglementari. Pentru multe produse, cerintele specifice sunt cele cuprinse in standardele europene. Standardele daneze nationale, inclusiv Punctul national de informatii asupra Acordului OMC privind barierele tehnice pentru comert (TBT), se gasesc pe www.ds.dk (Organizatia Daneza pentru Standarde).

Directiva UE privind Siguranta Produsului (The Product Safety Directive) este relevanta pentru aproape toate produsele. Cerinta de baza este ca un produs plasat pe aceasta piata sa fie sigur. In plus, importatorul trebuie sa asigure consumatorii cu informatiile necesare, fie prin etichetarea produsului fie prin instructiunile de intrebuintare. In fine, importatorii trebuie sa monitorizeze siguranta produselor lor si masurile de evitare a riscurilor.

Daca un consumator poate dovedi ca un produs i-a cauzat o dauna, el poate cere compensatii financiare conform Directivei de Responsabilitate a Produsului (Product Liability Directive). Distribuitorul este indreptatit sa inainteze reclamatia importatorului, exportatorului, producatorului sau oricui se afla inaintea sa in lantul distributiei. Unele produse sunt considerate cu deosebire sensibile, ca alimentele si chimicalele, fiind tratate de legislatii separate.

Directivele Noii Conceptii (New Approach directives), cunoscute si ca "directivele CE", acopera peste 20 grupe de produse diferite care prezinta un potential risc pentru consumator. Toate aceste directive sunt accesibile pe www.newapproach.org. Directivele CE contin numai cerintele esentiale privitoare la produse, cerintele detaliate fiind cuprinse in standarde.

Pentru a arata ca un produs este conform directivelor CE, acesta trebuie marcat "CE". Marcarea este in responsabilitatea importatorului, iar procedura care conduce la marcarea CE variaza de la un produs la altul. Procedurile concrete, pas cu pas, pot fi consultate pe www.cbi.nl/accessguide. Pe langa marcarea CE, obligatorie pentru multe produse, s-au dezvoltat un mare numar de certificari, in principiu voluntare, dar care pot fi, in realitate, obligatorii. In mod normal, importatorul va trimite solicitarile sale in ce priveste certificarile.

2.2 Uzante contractuale daneze

Este de importanta vitala ca produsul sa sastisfaca cerintele de functionare, design, durabilitate, siguranta, protectia mediului si alte caracteristici. Livrarile trebuie sa fie in conformitate cu specificatiile convenite, fara erori sau deficiente. Anumite tolerante sunt, adesea, acceptate si pot fi incluse in contracte.

Nu doar produsul in sine ci si ambalarea, documentatia, etc. pot face obiectul unor cerinte ale clientului. Daca acesta adreseaza o reclamatie, se asteapta ca ea sa fie

rezolvata eficient si rapid. Produsele care nu sunt conforme cu aceste cerinte trebuie corectate fara intarziere, pe cheltuiala furnizorului.

Increderea cu privire la livrare este esentiala. Importatorii danezi opereaza cu termene stranse iar sezoanele de vanzari sunt scurte. Ei se vor astepta sa primesca comenzile complet, in cantitatile convenite si la timp. Capacitatea exportatorului de a asigura livrari sigure si conforme devine tot mai mult un avantaj competitiv, care egaleaza in importanta pretul.

Pretul este totdeauna important, dar un pret scazut nu este singur suficient pentru a atrage clientii. Danezii tind sa aprecieze "Value for Money" – valoarea produsului si serviciului care-l primesc raportat la cost.

Costurile de transport si asigurare trebuie luate mereu in considerare la stabilirea pretului de export. INCOTERMS 2000 constituie un instrument international recunoscut, dezvoltat de Camera de Comert Internationala si clarificand responsabilitatile pentru angajarea si plata transportului si asigurarii. O descriere a diferitelor forme de livrare si definitii se pot gasi pe www.iccwbo.org/index_incoterms.asp.

Tipul de clauza Incoterms se va reflecta in pretul de export. In cele mai multe cazuri se recomanda sa se lucreze printr-un agent de expeditii sau o agentie de shipping, cand se incepe un export in Danemarca.

Pretul va varia in functie de oferta si disponibilitatea produsului pe piata. Indiferent inasa de acestea, produse din categorii diferite tind sa aibe structuri de pret deosebite. La bunuri de consum cum sunt confectiile si accesoriile, detailistul poate adauga pana la 300%, in functie de tipul de imbracaminte. Bunurile de consum de baza au adaosuri mult mai scazute.

Pretul nu poate fi bazat numai pe nivelurile de costuri si adaosuri. In final pretul trebuie sa fie competitiv, comparativ cu alte produse pe piata. Cercetarea de piata trebuie sa cuprinda si nivelurile de pret ale produselor concurente de pe piata.

Toti intermediarii pe lantul de distributie urmaresc sa presteze un serviciu pentru a obtine un profit. In ultimii ani, tendinta a fost de a se reduce numarul intermediarilor, in scopul de a mentine preturile scazute. Multi mari detailisti sar peste angrosisti, cumparand direct de la importator, sau chiar deruleaza ei singuri importul, pentru a mentine preturile scazute.

Conditiiile de plata sunt, de regula, o problema de negociere intre importator si exportator. Importatorul va fi interesat in obtinerea celor mai bune conditii posibile in ce priveste creditul, pe cand exportatorul va fi interesat in plata rapida si sigura. Cele mai obisnuite modalitati de plata sunt: plata anticipata, scrisoarea de credit, incasso documentar si contul deschis.

2.3 Surse de informatii privind piata daneza

Intrarea pe o noua piata reclama o planificare pe termen lung si eforturi substantiale. Aceasta include studierea culturii de afaceri si a practicilor comerciale. Inainte de a identifica potentialii clienti, este cruciala analiza caracteristicilor pietei, a principalilor protagonisti si a oportunitatilor.

Concurenta pe piata daneza este puternica, iar cei nou sositii trebuie sa depuna un efort sustinut pentru a se adapta cerintelor pietei. Totusi, odata ce se stabileste o relatie functionala cu un client, exista buna sanse pentru o angajare pe termen lung din partea daneza.

Astazi internetul este o sursa majora de informatii pentru noi pietele. Multe companii publica informatii despre gamele proprii de produse si retelele de distributie, dar sunt mai putin deschise cu detalii privind practicile proprii de cumparare. Detalii de contact pot fi, adesea, gasite mai usor in bazele de date online. Exemple sunt www.kompass.com si www.europages.com.

Informatii gratuite se pot obtine despre potentiali parteneri in Danemarca si pe website www.danishexporters.dk, cu o baza de date complexa a peste 560.000 companii daneze, actualizata de Consiliul pentru Comert, Confederatia Industriilor si Camera de Comert a Danemarcei.

Alte baze de date cu parteneri de afaceri specifice Danemarcei, disponibile si in limba engleza: www.di.dk (Confederatia Industriilor din Danemarca), www.hvr.dk (Federatia Daneza a Intreprinderilor Mici si Mijlocii), www.agriculture.dk (Consiliul Agricol al Danemarcei), www.hts.dk (Camera de Comert a Danemarcei), www.dhs.dk (Danish Commerce and Services), www.danmarksagentforening.dk (Asociatia Daneza a Agentilor de Comert), www.statistikbanken.dk (Informatii statistice privind Danemarca), www.danmarksrederforening.dk (Asociatia Daneza a Armatorilor).

Informatii utile pentru exportatori mai pot fi gasite pe www.dipo.dk (Oficiul Danez pentru Promovarea Importurilor). De asemenea, oferta de export si prezentarea companiei exportatoare pot fi introduse, gratuit, pe piata virtuala de afaceri (marketplace) a Camerei de Comert a Danemarcei, in urmatoarea secventa: www.hts.dk - English - Business Contact Centre - Market place - Market place orderform.

Aceasta introducere pe website devine vizibila celor peste 15.000 de membri ai Camerei, iar firmelor ce ar putea fi interesate li se trimite informatia pe e-mail.

Comunicarea eficienta reclama cunoasterea limbii engleze: toate informatiile de piata, brosurile si website-urile trebuie sa fie in engleza, recomandandu-se o asistenta profesionala la traduceri. O traducere slaba va crea o impresie de neprofesionalitate a companiei. E-mail-ul este esential in comunicarea actuala, faxul fiind utilizat pentru transmiterea de documente oficiale.

2.3.1 Targuri si expozitii internationale

Participarea si vizitarea de targuri comerciale este o modalitate eficienta de a te familiariza cu o piata noua. La marile targuri, toti actorii importanti ai sectorului vor fi prezenti. Inainte de a fi expozant este recomandabil sa participi la targ ca vizitator. O vizita bine pregatita la un targ international poate fi o cercetare de piata cu cost redus.

La targurile daneze multi expozanti sunt angrosisti sau importatori, iar grupurile lor tinta sunt detailistii. Solicitarea de informatii de la expozanti asupra noilor produse este o cale foarte eficienta de a intra in contact cu cumparatorii. Vizitarea unui targ va furniza exportatorului, totodata, informatii cu privire la ultimele evolutii, tendinte si mode in sector. Aceasta il va ajuta sa-si adapteze oferta pentru a o face mai atragatoare pentru importatori.

Cele doua mari centre de targuri internationale din Danemarca sunt BELLA CENTER din Copenhaga (www.bellacenter.dk) si, respectiv, MESSE CENTER din Herning (www.messecenter.dk). Prezentam, in continuare, doua targuri de importanta europeana din Danemarca:

- Copenhagen International Fashion Fair - CIFF FASHION-SHOE-BAGS, www.ciff.dk, este manifestarea expozitionala de cea mai mare importanta din Danemarca si din intreaga piata scandinava in domeniul imbracamintii, incaltamintei si accesoriilor. Se desfasoara de doua ori pe an (februarie si august), anul viitor avand ca date de desfasurare 8.2-11.2 si, respectiv, 9.8-12.8, 2007.

Este al doilea targ de profil din Europa, ca importanta, dupa « CDP Fashion Fair » din Duesseldorf, www.igedo.com. Din discutiile cu specialisti in domeniu rezulta, insa, ca importanta targului din Copenhaga creste puternic de la an de an, acelasi lucru fiind mai putin valabil pentru din targul din Germania.

CIFF ocazioneaza, deasemenea, targurile "CPH Vision Fashion Fair", www.cphvision.dk si "CIFF KIDS – children's and teenage wear", www.ciffkids.dk. CPH Vision este cu deosebire important, reflectand importanta creatiei daneze de imbracaminte, produs care a devenit a patra sursa de exporturi a tarii.

CPH Vision consacra afirmarea unei intregi generatii de designeri exceptionali in moda, care au adus Danemarcei, in general, si Copenhagai, in special, reputatia unuia din orasele cele mai importante din lume in trasarea tendintelor in domeniu.

"CPH Vision Fashion Fair" prezinta creatiile a patru scoli scandinave de design, din care trei sunt daneze: Danmarks Designskole, Copenhagen – Designskolen, Kolding – TEKNO Herning, si una suedeza, Beckmans Designskole, Stockholm. Danmarks Designskole, www.dkds.dk, este specializata in design digital de imbracaminte.

- Copenhagen International Furniture Fair, www.furniturefair.dk, este manifestarea internationala cea mai importanta din Danemarca si din piata scandinava in domeniul mobilei, cu desfasurare anuala. Urmatoarele editii vor avea loc in 4-7.5.2006 si, respectiv, 10-13.5.2007.

Targul se bucura de apreciere deosebita atat din partea expozantilor cat si a vizitatorilor. Ultima editie, din mai 2005, a atras un mare numar de cumparatori si designeri. Din totalul de circa 14.700 de vizitatori, s-au inregistrat cresteri mari in randul celor din SUA (8%), Japonia (125%) si Germania (39%), ca si al jurnalistilor (283). Cei mai multi din vizitatorii straini au provenit din Suedia, Norvegia, Germania si Japonia.

Un numar de 363 companii din 30 de tari au expus pe o suprafata de peste 22.000 mp, mobila clasica si contemporana, mobila design international si accesorii, corpuri de iluminat pentru casa si birou, mobilier pentru birouri si design pentru afacerile viitorului, mobilier pentru exterior.

Editia din 2006 va avea tema "Create" (Creeaza), procesul creativ fiind in centrul atentiei: vizitatorii vor avea posibilitatea de a lua parte activa la procesul de design al mobilei.

2.3.2 Studii de caz

Un mare numar de firme daneze, in principal din industria textila dar si a mobilei, alimentara, materialelor de constructii, medicamentelor, isi transfera productia in exterior. Aceste firme importa productia finita sau semifabricatele, in principal in vederea reexportului.

Peste 200 de companii daneze din industria textila, a mobilei, materialelor de constructii, instrumentelor si aparaturii, au deschis investitii productive in China, alte circa 25 noi companii daneze inregistrandu-se in fiecare an cu astfel de investitii. Circa 550 milioane euro il reprezinta importul anual de imbracaminte din China (20 % din importurile din aceasta tara), la care se adauga alte 13% din importuri reprezentate de produsele semifabricate, in majoritate tot textile.

- Sectorul confectiilor textile

Cea mai mare parte a confectiilor textile de pe piata daneza sunt importate. Cifra de afaceri a confectiilor in Danemarca este de aproximativ 3,5 miliarde euro anual. Multi producatori danezi de confectii se bazeaza aproape exclusiv pe furnizori externi sau isi infiinteaza propriile facilitati de productie in afara tarii.

In general, acestia nu sunt interesati in alte tipuri de confectii decat dupa propriul design. Angrosistii danezi importa, in general, branduri internationale ca si confectii sub brandul propriu sau fara brand.

Federatia Daneza de Textile si Imbracaminte (DTB – Dansk Textil- & Beklaedning sau, in engleza, Federation of Danish Textile & Clothing), www.textile.dk, este asociatia firmelor daneze din productia si comertul cu aceste produse. Pe website se gaseste un ghid al celor aproximativ 300 de membri ai asociatiei, al produselor si serviciilor, al tuturor brandurilor si marcilor comerciale ale acestora, publicatiile de specialitate, expozantii si evenimentele la CIFF si Copenhagen Fashion Days.

O alta organizatie importanta in domeniu este «Textile and Clothing Association of Importers and Exporters », asociatie sub umbrela Camerei de Comert a Danemarcei, www.hts.dk, care are un caracter de promovare sub aspect tehnic-comercial al intereselor membrilor sai.

Agentii danezi sau internationali sunt, cateodata, utilizati, cand producatorii, angrosistii sau detailistii danezi se aprovizioneaza din exterior. De regula, cei mai mari producatori, angrosisti sau detailisti danezi isi infiinteaza propriile lor birouri in strainatate sau cumpara direct de la furnizorii externi, pe cand micii cumparatori danezi recurg, adesea, la serviciile unui agent.

Cei mai multi agenti nu detin propriul lor stoc, ci cumpara doar la cererea clientilor lor. Majoritatea agentilor practica un comision de 3-7%, aplicat la preturile FOB.

Dupa cum s-a aratat, unii detailisti cumpara direct de la producatorii externi, in timp ce altii, indeosebi mici magazine de detaliu, recurg la serviciile agentilor. In functie de tipul de imbracaminte, detailistii importa fie confectii dupa designul producatorului fie dupa propriile specificatii de design.

Pietele de imbracaminte si textile sunt similare in toata Scandinavia si se caracterizeaza prin schimbari sezoniere si datorate trendului modei. Trendurile modei scandinave pot fi consultate pe www.moderadet.se.

Pentru Romania, produsele textile reprezinta cel mai important articol de export pe piata daneza, 21,2 milioane euro in 2005 (43,5% din total), la care se adauga 1,4 milioane euro incaltaminte (2,8%).

Initiativa de branding pentru industria romaneasca de confectii, potentialul Danemarcei in « fashion design » si interesul companiilor daneze in transferul productiei in zone competitive, fac deosebit de utila si necesara o conectare, dintre industria si creatia romaneasca si industria si scoala daneza de design in domeniu.

- **Sectorul mobilei**

Sectorul mobilei in Danemarca cuprinde circa 400 companii care, impreuna, produc mobila de peste 2,5 miliarde euro, angajand aproximativ 18.300 lucratori. Raportat la populatie, Danemarca este lider mondial la productia si exportul de mobila. Peste 86% din productie este exportata, facand din acest sector a 6-a ramura exportatoare.

Asociatia Producatorilor Danezi de Mobila (The Association of Danish Furniture Industries), www.danishfurniture.dk, reunește circa 340 de membri, reprezentând peste 90% din producția daneză de mobila. Importatorii de mobila pe piața daneză sunt, în principal, și producatori, angrosiștii și câțiva detailiști contând pentru o mică parte din importuri.

În general, producătorii danezi care cooperează cu furnizori externi utilizează propriile specificații de design, nefiind interesați de mobila gata executată oferită de aceștia. Danemarca are o puternică tradiție în proiectarea de mobilier, care a obținut recunoaștere internațională. Trecând peste moda și design, care sunt în continuă schimbare și caută să corespundă preferințelor diferitelor segmente de piață, este posibil de definit un stil danez-scandinav în mobila, diferit, de exemplu, de sudul Europei.

De asemenea, producătorii danezi arată o cerere în creștere pentru articole semi-fabricate. Se prevede că importatorii danezi vor continua să plaseze în exterior părți specifice din producție (outsourcing), în locuri care se dovedesc cel mai profitabile. Participarea la acest important târg specializat, cel mai mare de gen din Scandinavia și unul din cele mai importante de gen din Europa, ar reprezenta un interes practic deosebit, ca un prilej de contactare a viitorilor parteneri de cooperare și a conectării la cerințele actuale ale designului de tip "scandinav", practic și funcțional prin excelență.

Cei mai importanți furnizori de mobila în Danemarca sunt Suedia, China (37% creștere anuală), Germania, Italia și Polonia, iar ca piete de export, Germania, Marea Britanie, Suedia, Norvegia și SUA. Mobila este al doilea produs ca importanță după confecții la exportul României în Danemarca, ponderea sa fiind de circa 11%, iar împreună cu lemnul și semifabricatele din lemn ajung la 23%.

- Sectorul alimentară

Deși Danemarca este un exportator major de produse alimentare, condițiile naturale limitează producția agricolă și fac ca produsele alimentare să constituie un import esențial și necesar, cum sunt vinurile, anumite legume și fructe, porumb, orez, uleiuri, cafea, ceai, cacao, ca și o gamă largă de produse marine.

Majoritatea produselor alimentare importate în Danemarca sunt materii prime sau ingrediente alimentare destinate industriei prelucrătoare. În general, sectorul alimentară în Danemarca parcurge un proces de internaționalizare, existând tendința ca piața să cuprindă actori mai puțini și mai mari, tendința foarte semnificativă pe piața industrială, cu o integrare crescândă între rețeaua en-gros și în detaliu.

Importul de produse alimentare pentru industria prelucrătoare este, adesea, derulat de companii cumpărătoare specializate și, într-o mică măsură, de industria însăși. Agenți de vânzări care nu detin stocuri, sunt, de asemenea, frecvenți în sector. Cumpărarea este dominată de un mare grad de profesionalism, deci cumpărătorii sunt specializați și au o cunoaștere în profunzime a produselor.

In plus, Danemarca are unul din standardele cele mai inalte de siguranta alimentara, cu reglementari adesea mai stricte decat cerintele UE. Marii angrosisti au introdus, de asemenea, programe de calitate acoperind procesul de productie de la cerintele pentru materia prima, trecand prin procesare si manipulare, pana la cerintele de ambalare.

Cele mai bune perspective sunt pentru exportatorii din domeniile unde productia interna este insuficienta sau inexistentă. Exista o cerere crescanda pentru produse alimentare ecologice, ca si pentru alimentele "etnice", asociate cu diferitele parti ale lumii.

In Danemarca exporturile si importurile de produse agricole, in si respectiv din tarile terte UE, sunt supuse licentelor, care au ca scop administrarea cantitatilor in vederea restituirilor comunitare la export si a respectarii cotelor din acordurile comerciale la import.

Sistemul de acordat licente de export si import produse agricole, conform reglementarilor UE, este aplicat in Danemarca in mod direct, institutia responsabila cu emiterea licentelor de export/import pentru produsele agricole fiind Ministerul Alimentatiei, Agriculturii si Pescuitului, prin Directia de Alimentatie, Pescuit si Agri Business, website www.dffe.dk,

3. Investitiile straine in Danemarca

Politica daneza privitoare la investitiile straine directe urmareste atragerea acestora, neexistand restrictii sau conditionari, cu exceptia considerentelor de securitate nationala. Exista putine limitari la dreptul de proprietate pentru straini, iar investitorilor straini li se acorda tratamentul national.

In Danemarca, fluxurile (flows) si volumul (stock) investitiilor straine sunt inregistrate si monitorizate de catre Banca Nationala a Danemarcei (Danmarks Nationalbank - DN).

Investitiile straine directe (FDI) in Danemarca sunt definite ca « investitiile din afara tarii care constituie cel putin 10% din capital (equity), facute in vederea constituirii unui interes financiar durabil intr-o intreprindere si a exercitarii unei influente semnificative – dar nu neaparat control – asupra board-ului de conducere ».

Datele privind fluxurile FDI sunt inregistrate la DN pentru scopuri legate de balanta de plati, pe baza sistemului international de raportare a tranzactiilor, cu un prag de raportare de 100.000 coroane daneze (circa 13.500 euro). Publicatia « Directe Investeringer » (Investitii directe) la capitolul « Nyt » (News), accesibila pe site-ul DN www.nationalbanken.dk, prezinta date anuale pentru ultimii doi ani, revizuite trimestrial, ca si o descriere a principalelor evolutii in ultimul trimestru raportat.

Datele privind volumul FDI, evidentiata pe capital (equity) si imprumuturi inter-companii, sunt publicate anual din anul 1998, cuprinzand, in prezent, circa 700 investitori straini si circa 900 intreprinderi cu FDI. Datele sunt defalcate pe regiuni si sectoare economice, fiind accesibile in aceeaasi publicatie « Directe Investeringer » la capitolul « Saerlige oporelser » (Special Reports).

Datele privind companiile transnationale (Transnational corporations – TNCs) din Danemarca sunt inregistrate la Danmarks Statistik (Statistics Denmark), insa aceste date au un caracter confidential, nefiind disponibile informatii despre activitatile TNCs, filialele straine sau din Danemarca ale acestora.

Fluxurile FDI ale Danemarcei provin din si sunt indreptate spre tarile dezvoltate. Statele Unite au devenit cel mai important partener, inlocuind Suedia ca principala sursa de FDI in Danemarca. In ce priveste destinatiile investitiilor daneze in afara, Marea Britanie se afla pe primul loc, urmata de Norvegia.

Cele mai mari fluxuri FDI se inregistreaza in sectorul serviciilor. Volumul FDI ca procent din PIB a crescut de circa 4 ori de la inceputul anilor '90. Cele mai mari TNCs din Danemarca, raportat la volumul vanzarilor, sunt cele din domeniul serviciilor, indeosebi din finante si trading. Filialele cele mai importante din strainatate ale TNCs daneze se afla in tarile invecinate, de unde provin si cele mai mari filiale ale TNCs straine, exceptand mai multe filiale ale TNCs din Statele Unite.

Investitiile daneze in strainatate – 2003 (mld DKK)

1. Marea Britanie – 35,9
2. Norvegia – 32,2
3. Elvetia – 30,2
4. Olanda– 22,9
5. Suedia – 18,5

Investitiile straine in Danemarca – 2003 (mld. DKK)

1. SUA – 86,6

2. Suedia – 69,6
3. Marea Britanie – 32,0
4. Norvegia – 25,7
5. Olanda – 16,3

1 euro = 7,45 DKK

Documentele necesare infiintarii unei companii in Danemarca, sunt urmatoarele :

1. Documentele de constituire continand statutul companiei (by laws) ;
2. Documentele privind plata capitalului social. Intregul capital trebuie varsat, iar plata trebuie certificata de un auditor sau avocat ;
3. Compania trebuie sa aiba numit un director, un board director si un auditor ;
4. Transcrierea adunarii generale statutare si lista actionarilor ;
5. Daca persoanele care sunt numite pentru functia de director sau sunt alese pentru board-ul director sunt cetateni straini si nu au numar danez de CPR (Registrul Central al Populatiei), trebuie anexata o copie a pasaportului acestora ;
6. Daca fondatorul sau actionarul este o companie straina, este necesara o copie a documentului privind functionarea legala a societatii in tara de oringine.

Inregistrarea companiilor cu raspundere limitata si pe actiuni este efectuata de Danish Commerce and Company Agency (DCCA), care functioneaza ca departament distinct in cadrul Ministerului Afacerilor Economice si Comerciale (Ministry of Economic and Business Affairs). Aceasta agentie are rolul unui birou unic, nemaifiind necesara nici o alta formalitate pentru validarea inregistrarii firmei respective.

Intrucat aprobarea pentru functionarea unei firme, indiferent de tipul acesteia, este data pe loc sau in maximum 3-14 zile lucratoare de la data inregistrarii formularului, nu se cunoaste si nu se aplica in Danemarca principiul "aprobarii tacite" (silent procedure). Daca in maxim 14 zile nu s-a materializat inregistrarea, singurul motiv il poate constitui neeligibilitatea solicitantului pentru obiectul activitatii mentionat in formularul de inregistrare, ca urmare a savarsirii unor fapte penale care il fac incompatibil cu calitatea de proprietar/actionar, etc. al unei firme.

The Danish Trade Council (Consiliul Danez pentru Comert) ce functioneaza in structura MAE danez, are un compartiment special "Invest in Denmark", www.investindk.dk, a carui sarcina este promovarea FDI in Danemarca.

Principalele acte normative ce privesc FDI in Danemarca sunt The Danish Public Companies Act si, respectiv, The Danish Private Companies Act.

4. Reglementari juridice de comert si investitii

Sistemul juridic danez este bazat pe legea scrisa, promulgata prin acte ale Parlamentului. Izvorul de drept fundamental este Constitutia.

Jurisprudenta daneza opereaza pe baza diviziunii intre Dreptul public si Dreptul civil. Linia de demarcatie nu este usor de stabilit, iar criteriile de disjunctie formeaza obiectul multor dezbateri. Dreptul civil reglementeaza relatiile reciproce dintre cetateni si dintre persoanele fizice si persoanele juridice, de exemplu companii si institutii.

Libertatile de actiune ale cetatenilor pot fi restranse numai prin lege sau precedent juridic, adica pe baza unei Legi (Act). Constitutia determina conditiile prin care Legile au valabilitate. Dupa ce au trecut de Folketing si au obtinut Consimtamentul regal (Royal Assent), Legile trebuie publicate in Jurnalul Oficial. Ele intra in vigoare la o saptamana de la publicare, daca nu este fixata o alta data anume in Lege.

Multe legi au forma unor legi-cadru, continand linii directoare generale si lasand ministrului de resort sarcina de a emite reglementari mai precise. O lege este amendata sau abrogata de o noua lege adoptata.

Exista trei niveluri de instante judecatoresti in Danemarca: tribunalele municipale, curtile de apel si Curtea Suprema. In plus, un tribunal fiscal, separat, decide in litigiile privind impozitele, iar un tribunal comercial, tot separat, gestioneaza litigiile de afaceri, problemele de insolvabilitate si similare.

4.1

Contractul de agent

O firma straina care doreste sa-si vanda produsele pe piata daneza va incerca adesea sa o faca printr-un agent comercial danez, care este familiarizat cu piata si sectoarele specifice de afaceri in Danemarca. In acest mod, o firma exportatoare poate testa mai bine daca produsele in cauza sunt corespunzatoare pentru piata daneza.

Agentul comercial nu actioneaza pe contul sau ci pe contul exportatorului. In baza unei Directive UE din anul 1986, care a avut ca sursa de inspiratie legislatia germana, guvernul danez a trecut o Lege asupra agentilor de comert si reprezentantilor de vanzari.

Conform acestei legi, fiecare din parti poate cere ca un contract de agent si reprezentare sa fie incheiat in forma scrisa. Urmatoarele aspecte ar trebui avute in vedere atunci cand se incheie un asemenea contract:

- Numele partilor
- Descrierea zonei de actiune, a produsului si exclusivitatii
- Calitatea legala a agentului comercial si aria competentei sale
- Activitatile de vanzari ale agentului, acceptarea comenzilor si reclamatilor
- Agentul sub-comercial
- Detalii asupra posibilelor stocuri ce pot fi detinute de agent
- Detalii asupra nivelului comisionului, calcularii comisionului si maturarii comisionului
- Trebuie sa se faca un minim de vanzari? Daca da, care sunt consecintele cand nu se atinge minimul?
- Clauza de non-concurenta
- Obligatia de a furniza informatii
- Obligatia de a respecta secretul
- Termenii si conditiile afacerii
- Durata contractului si perioada de preaviz
- Participarea la expozitii si targuri
- Formare educationala
- Jurisdictie. Legea aleasa. Arbitraj

Daca este limitat in timp, contractul de agent expira fara ca vreo masura sa fie luata de una din parti. Daca este pe termen nedeterminat, fiecare din parti poate rezilia contractul cu un preaviz de cel putin o luna inaintea noului an de contract.

Daca o companie decide sa-si vanda produsele pe aceasta piata printr-un agent comercial, introducerea unui produs nou va cere un efort deosebit din partea agentului si deci la inceput, aceste eforturi nu vor aduce decat un numar modest de comenzi si, ca urmare, un comision deasemenea modest pentru agent.

Odata ce produsul a fost introdus cu succes pe piata, agentul comercial va obtine un venit corespunzator cu eforturile. Deci, din moment ce un contract de agent poate fi reziliat cu un asemenea preaviz redus, exista un mare risc ca agentul comercial sa nu se poata bucura de beneficiile rezultate din munca sa.

Ca urmare, agentul comercial poate pretinde compensatii adecvate de la partener la rezilierea contractului, daca:

-

agentul comercial a gasit noi clienti pentru partener sau i-a extins acestuia afacerile intr-o masura care sa-i aduca avantaje considerabile dupa rezilierea contractului, sau

-

plata de compensatii se considera rezonabila catre agent, avand in vedere ca acesta ar fi castigat comision din afaceri cu clienti vechi si noi daca contractul nu s-ar fi reziliat.

Solicitarea de compensatii nu poate excede media anuala a comisionului obtinut de agent pe ultimii cinci ani. Reciproc, nu exista motive pentru acordarea de compensatii in cazul in care:

-

partenerul a reziliat relatia contractuala din cauza conduitei culpabile a agentului comercial, sau

-

agentul comercial a terminat relatia contractuala din motive fara legatura cu partenerul, sau cand varsta si sanatatea agentului nu-i permite sa-si mai exercite ocupatia, sau

-

o terta persoana intra in relatie contractuala de agent cu partenerul pe baza acordului intre partener si agentul comercial initial.

Introducerea unei clauze de non-concurenta intr-un contract de agent este recomandabila in Danemarca. O astfel de clauza poate fi valabila pe o perioada de maximum doi ani de la expirarea unui contract de agent si numai daca:

-

este facuta in scris;

-

se refera la o zona geografica sau un grup de clienti incredintati agentului prin contractul de agent;

priveste marfurile si produsele incluse in contractul de agent.

4.2

Contractul de distributie

O alternativa la contractul de agent este contractul de distributie, prin care partenerul exportator acorda unei alte persoane dreptul, cel mai adesea exclusiv, de a vinde produsele sale pe o anumita piata. Spre deosebire de agentul comercial, distribuitorul actioneaza pe contul si raspunderea sa. Venitul distribuitorului de obicei nu este format de comision ci de diferenta dintre pretul de achizitie si pretul de detaliu.

Nu exista legislatie speciala cu privire la distribuitori in Danemarca, ci se aplica regulile generale ale libertatii contractuale.

Un contract de distributie ar trebui sa contina, mai mult sau mai putin, aceleasi clauze ca un contract de agent. Este imperativ sa se specifice ce drepturi si obligatii revin distribuitorului si partenerului sau. Libertatea distribuitorului de a actiona, calcularea preturilor, masurile de marketing si inregistrarea marilor de comert sunt unele din multele aspecte ce trebuie avute in vedere.

Ca regula generala, libertatea contractuala se aplica si cand se stabileste perioada de preaviz in contractul de distributie. Daca nu a fost stipulata, conform legii daneze, partile au dreptul sa "adapteze" perioada de preaviz. Astfel, o perioada adecvata de preaviz este de 3-6 luni, in functie de durata relatiei contractuale. In caz de violare grava a contractului de catre una din parti, relatia contractuala poate fi intrerupta fara preaviz.

Intr-un contract de distributie pretentiile de compensatie pot fi omise, neexistand reguli similare celor din legea daneza a agentilor comerciali si reprezentantilor de vanzari. Avand in vedere practica juridica in materie, distribuitorii nu pot obtine castig de cauza in cererile de compensatii decat in cazuri exceptionale, de exemplu cand partenerul a reziliat contractul fara preavizul corespunzator.

4.3

Legea societatilor comerciale

O alta posibilitate de a putea accede la un segment al pietii daneze este si infiintarea unei companii daneze. Formele de societati obisnuite in marea majoritate a tarilor se regasesc si in Danemarca. Alegerea formei potrivite de societate inseamna luarea in considerare a ramurii de comert, a naturii obligatiilor si a tratamentului aplicat de legea fiscala.

O entitate comerciala straina care ar dori sa infiinteze o societate in Danemarca, in mod normal alege intre o Societate publica pe actiuni (Aktieselskab, A/S), o Societate cu raspundere limitata (Anpartsselskab, ApS) sau o filiala (branch office).

In afara de acestea, mai sunt posibile si alte forme de societati, ca de exemplu Parteneriat commercial general (Interessenskab), afacere comerciala individuala (enkelmandsfirma), Parteneriat cu raspundere limitata (Kommanditselskab), Cooperativa (Andesselskab, Amba) sau Fondul (Fond).

In continuare vor fi prezentate numai formele de societati cel mai frecvent intalnite in practica de comert exterior, respectiv Societatea publica pe actiuni, Societatea cu raspundere limitata si filiala.

In mod obisnuit, fondarea unei societati se realizeaza cu un avocat. Sistemul german al notarilor nu exista in Danemarca.

4.3.1 Societatea publica pe actiuni (A/S)

In Danemarca, Societatea publica pe actiuni face obiectul unor reglementari mai putin complicate decat in alte tari si in consecinta aceasta forma de societate este mai populara. Societatea publica pe actiuni trebuie sa aiba un capital minim de 500 mii coroane daneze si un management structurat pe doua nivele, cu un board de directori (cu cel putin trei membri) si cel putin un director executiv.

Fondatorii pregatesc si semneaza un Memorandum de asociere care contine elementele principale asocierii, numele, adresa si pozitiile fondatorilor, data emisiunii de actiuni, data Adunarii statutare a actionarilor ca si cheltuielile de constituire.

Elementele principale ale asocierii se refera la numele societatii, sediul acesteia, obiectul societatii, marimea capitalului divizat in actiuni, numarul de membri ai board-ului, regulile de desfasurare a Adunarilor generale ordinare si extraordinare ca si detalii privitoare la anul contabil.

Decizia de infiintare a societatii este luata de Adunarea generala statutara, in baza Memorandumului de asociere. Board-ul trebuie sa inregistreze societatea la Agentia daneza pentru Comert si Societati (Erhvervs- og Selskabsstyrelsen) nu mai tarziu de 6 luni de la data semnarii Memorandumului de asociere,. Societatea nu poate fi inregistrata daca nu a fost varsat intregul capital.

De subliniat ca o societate care nu este inregistrata nu poate dobandi drepturi si nu-si poate asuma obligatii. Datorita acestui fapt si pentru ca inregistrarea la Agentia pentru Comert si Societati necesita intre 2-6 luni, un exportator care doreste sa constituie o Societate publica pe actiuni sau o Societate cu raspundere limitata adesea decide sa cumpere o societate inregistrata dar inactiva.

Plata capitalului minim de 500 mii coroane daneze nu trebuie sa fie doar cash ci si in forma de echipamente, proprietati imobiliare, patente, know how, etc. In acest caz, contributiile trebuie evaluate de experti independenti, in mod obisnuit contabili.

Actionarii nu sunt personal responsabili pentru obligatiile financiare ale societatii. In principiu, toate actiunile in societate au acelasi statut. Totusi, se poate stipula in conditiile de asociere ca exista diferite tipuri de actiuni. In acest caz, trebuie specificata diferenta intre diferitele tipuri de actiuni, numarul lor total si

posibile restrictii in ce priveste drepturile de a emite noi actiuni cand se majoreaza capitalul social.

Daca nu se specifica altceva in lege, actiunile sunt liber transferabile. Ele pot fi emise fie in forma la purtator fie in forma inregistrata. In ce priveste ultima forma, documentele de asociere pot sa prevada o transferabilitate limitata. Board-ul directorilor este obligat sa tina o lista a actiunilor in Registrul de actiuni. Actiunile se listeaza in ordinea numerotarii lor, iar in cazul ca sunt actiuni inregistrate, trebuie mentionat si numele actionarului.

Mai mult, societatea este obligata sa tina o lista speciala cu detinatorii de actiuni care fie le dau mai mult de 5 la suta din dreptul de vot, fie au o valoare nominala care inseamna cel putin 5 la suta din capitalul social dar nu mai putin de 100 mii coroane daneze. In principiu, lista actionarilor nu este publica dar a celor care detin peste 5 la suta din actiuni este.

Din aprilie 1988 toate actiunile din Danemarca cotate la Bursa din Copenhaga au fost inregistrate electronic la Centrul danez de valori mobiliare. Din acest motiv, nu se emit certificate de actiuni pentru companiile listate la bursa.

Daca nu se specifica altfel in documentele de asociere, fiecare actionar are un vot per actiune. Unele tipuri de actiuni pot avea, totusi, drepturi de vot mai ridicate, dar se recomanda o crestere a dreptului de vot la maximum 10:1. Dreptul de vot al actionarilor se exercita in Adunarea Generala. Fiecare actionar are dreptul de a participa la lucrarile Adunarilor Generale si sa ia cuvantul.

Documentele de asociere mai pot prevedea ca un actionar poate participa la Adunarea Generala numai daca si-a confirmat participarea cu cel putin 5 zile inainte. Instiintarea de convocare a Adunarii Generale trebuie trimisa nu mai devreme de 4 saptamani si nu mai tarziu de 8 zile inainte de data acesteia.

Organul suprem al Societatii publice pe actiuni este Adunarea Generala, care alege board-ul de directori. Managementul societatii este asigurat de board-ul de directori si de board-ul executiv. Board-ul de directori are responsabilitatea generala pentru managementul societatii, in timp ce board-ul executiv asigura managementul curent.

Board-ul de directori este format din cel putin 3 membri. Cel putin jumatate din membrii board-ului de directori trebuie sa fie cetateni danezi sau din tari UE. Daca aceste cerinte de cetatenie nu sunt indeplinite, cel putin jumatate din membrii board-ului de directori trebuie sa fie rezidenti in Danemarca.

Board-ul de directori numeste board-ul executiv, care este format din una sau mai multe persoane insarcinate cu managementul curent al societatii. Un membru al board-ului executiv poate fi membru al board-ului de directori, dar nu poate fi presedintele acestuia. Mai mult, majoritatea membrilor din board-ul de directori trebuie sa nu fie membri ai board-ului executiv al societatii.

In societatile care in ultimii trei ani au angajat cel putin 35 de lucratori, acestia au dreptul sa aleaga membri in board-ul de directori, respectiv pana la 50 la suta din totalul membrilor alesi dar nu mai putin de 2. Angajatii care sunt astfel alesi in board-ul de directori au aceleasi indatoriri ca si ceilalti membri, fiind raspunzatori daca aceste indatoriri sunt violate. Cu toate acestea, lipsa lor de experienta si cunostinte poate fi luata in considerare.

O societate straina care a constituit o companie daneza va alege, cel mai adesea, membri in board-ul de directori ca si in board-ul executiv rezidenti din statul gazda. Ei trebuie sa cunoasca raspunderile lor si consecintele pe care le-ar avea violarea acestor raspunderi.

Fondatorii societatii, membrii board-ului de directori sau ai board-ului executiv care intentionat sau din neglijenta aduc o pierdere societatii, actionarilor, creditorilor actionarilor sau oricarei terte parti prin violarea Legii daneze a societatilor comerciale, sunt raspunzatori pentru astfel de daune. Aceeasi raspundere de daune se aplica si auditorilor societatii.

Toate societatile comerciale daneze, atat publice pe actiuni cat si cu raspundere limitata, sunt obligate sa-si prezinte Raportul anual odata cu raportul audit-ului la Agentia daneza pentru Comert si Societati, la cel mult 6 luni dupa incheierea anului financiar. La aceasta agentie, oricine poate solicita sa consulte Raportul anual al unei societati daneze.

Daca o societate nu-si indeplineste obligatia de raportare anuala catre agentie, aceasta va aduce in discutie lichidarea societatii prin tribunalele daneze de faliment. Aceeasi masura se aplica, de exemplu, si in cazul cand societatea nu si-a numit organele si auditorii ceruti de lege sau prin documentele de asociere.

4.3.2 Societatea cu raspundere limitata (ApS)

De la 1 iunie 1996 a intrat in vigoare o noua lege a Societatilor cu raspundere limitata care a simplificat aceasta forma de societate comparativ cu Societatea publica pe actiuni. Responsabilitatea detinatorilor de parti sociale este aceeaasi, respectiv limitata la contributia la capital. Principalele diferente intre aceste doua tipuri de societati sunt expuse in continuare.

O societate publica pe actiuni poate fi infiintata in Danemarca numai de cetateni danezi, cetateni din tari UE sau persoane juridice din aceste state, in timp ce oricine poate infiinta o societate cu raspundere limitata. Capitalul minim la o societate cu raspundere limitata este de numai 125 mii coroane daneze, in timp ce capitalul minim la o societate publica pe actiuni este de 500 mii coroane daneze.

Procedura de infiintare este, in principiu, aceeaasi. Societatile cu raspundere limitata pot fi constituite de una sau mai multe persoane. Totusi, nu mai este necesara o Adunare Generala a actionarilor. Societatile cu raspundere limitata sunt constituite prin semnarea Memorandumului de asociere si a documentelor legate de acesta.

Documentele companiei trebuie sa contina urmatoarele:

-
- Numele societatii si numele suplimentare, daca exista
-
- Sediul legal al societatii
-
- Obiectul de activitate al societatii
-
- Marimea capitalului social

- Drepturile de vot ale societarilor
- Managementul
- Anul financiar al societatii
- Alegerea contabililor

Trebuie mentionat ca termenul pentru inregistrarea la Agentia daneza a Comertului si Societatilor este de 8 saptamani, nu de 6 luni ca in cazul societatilor publice pe actiuni. Daca cererea de inregistrare nu a fost facuta in termen, aceasta nu va mai putea fi facuta de loc. In mod similar, inregistrarea nu poate avea loc daca cererea nu contine documentele care dovedesc varsarea integrala a capitalului social.

O societate cu raspundere limitata nu-si poate asuma drepturi si obligatii atat timp cat nu este inregistrata. Societarii sunt raspunzatori personal pentru obligatiile societatii inainte de inregistrare. Din momentul inregistrarii, drepturile si obligatiile se transfera catre societate.

O societate cu raspundere limitata este obligata sa foloseasca in denumire expresia Anpartsselskab, prescurtat ApS. Un ApS trebuie sa mentioneze pe antetul si documentele sale numele, sediul si numarul de inregistrare.

Partile sociale ale unui ApS nu sunt considerate valori mobiliare, ci sunt inregistrate intr-o lista tinuta de management. In mod normal nu se emit certificate de investitor. Adunarea Generala a asociatilor poate fi prevazuta in documentele societatii dar nu mai este ceruta expres de lege. Acestia pot hotari, deci, daca deciziile societatii pot fi luate fara a se tine o Adunare Generala.

Un ApS nu trebuie sa numeasca un board de directori, dar o poate face. In cele mai multe ApS directorul executiv este unicul conducator al societatii. Ca si in cazul Societatii publice pe actiuni, o Societate cu raspundere limitata este obligatoriu lichidata daca nu-si indeplineste obligatia de prezentare a Raportului anual in termen sau nu are managementul cerut de lege.

Mai mult, exista o prevedere in legea ApS-urilor care nu exista in cea a A/S-urilor, anume ca acea companie care a pierdut 40 la suta sau peste din capitalul sau social, trebuie ori sa plateasca capitalul lipsa ori sa solicite lichidarea societatii pana la nu mai mult de 6 luni dupa acest moment. Daca acest lucru nu se intampla, Agentia daneza a Comertului si Societatilor poate lichida societatea obligatoriu. Datorita acestei prevederi, constituirea de A/S este mai frecventa decat de ApS.

O prevedere in aceeași lege a ApS, stipuleaza ca o societate poate fi desfiintata fara lichidare efectiva, daca societarul declara in scris la aceasta agentie ca nu exista debite ale societatii fata de terti, ele fiind lichidate sau reglementate. Prin astfel de declaratie, societarul evita costurile de lichidare. Important de retinut este insa faptul ca societarii care dau astfel de declaratie sunt raspunzatori personal, solidar si nelimitat pentru debitele societatii care existau la momentul declaratiei. De aceea aceasta metoda de desfiintare a unei societati este arareori folosita.

4.3.3 Filialele de afaceri (branch offices)

O Societate publica pe actiuni sau o Societate cu raspundere limitata constituita in alta tara isi poate desfasura activitatea de afaceri in Danemarca si printr-o filiala. Infiintarea unei filiale trebuie inregistrata la Agentia daneza a Comertului si Societatilor dar trebuie precizat ca societatea straina care o infiinteaza este inregistrata in conformitate cu legile din tara de origine. Filiala nu poate sa-si inceapa activitatea inainte ca inregistrarea sa fi avut loc.

Inregistrarea la agentie trebuie sa contina numele, sediul, obiectul, etc. ale filialei. Filialele sunt conduse de unul sau mai multi directori de filiala care sunt rezidenti in Danemarca, cetateni ai unei tari din UE sau rezidenti in tara din UE unde isi are sediul societatea "mama". Filiala este subiect al legii si jurisdicției daneze. Numele unei filiale arata nationalitatea sa si statutul sau de filiala a unei societati pe actiuni sau cu raspundere limitata.

Filiala este obligata sa prezinte o copie certificata a Raportului anual al societatii ca si un raport al activitatilor desfasurate de filiala, catre Agentia daneza a Comertului si Societatilor, unde se afla la dispozitia celor interesati.

4.3.4 Birouri de reprezentare

Infiintarea unui birou de reprezentare este o optiune in cazul in care activitatile se limiteaza la cele cu caracter "auxiliar si pregatitor". Astfel de activitati nu trebuie sa includa nici un fel de activitati de vanzari sau competente de a-si asuma obligatii printr-un contract de vanzari din partea unei companii nerezidente.

Activitatile incluse in definitia unui birou de reprezentare pot fi strangerea de informatii pentru compania straina sau pot include astfel de activitati ca mentinerea unui show room, dar si in acest caz nici o persoana din biroul de reprezentare nu are competenta si autoritatea de a intra parte intr-un contract.

5.

Alte aspecte juridice si fiscale

5.1

Alegerea legii si jurisdicției

Regula generala este ca partile sunt libere sa aleaga legea care le guverneaza contractul. O astfel de alegere trebuie facuta explicit, dar ea poate fi si implicita. Alegerea legii va avea totusi efect numai in masura in care acest lucru este permis de legea daneza sau de legea tarii celeilalte parti. Acesta este cazul cel mai frecvent si este important de verificat in ce masura se poate face alegerea libera a legii de catre parti.

Legea daneza si dreptul privat international din cele mai multe tari impun ca legea daneza sa se aplice, de pilda, la contractele de angajare la care munca se efectueaza in principal in Danemarca. Regula de baza care se aplica este deci "a celei mai stranse legaturi" cu o tara anume, deci in cazul de fata ca munca se desfasoara, in principal, in acea tara. Aceeasi regula se aplica si daca munca se presteaza in alta tara pentru perioade mai reduse de timp.

Situatia legala a unui agent comercial este similara. Desi alegerea unei legi straine este posibila, aceasta alegere a unei alte legi face obiectul multor limitari. Agentul comercial se considera ca trebuie sa se bucure de protectia pe care i-o ofera legea daneza.

Atunci cand se face alegerea unei legi, ar trebui facuta si o alegere corespunzatoare a jurisdicției. Astfel se pot preveni situatiile in care un tribunal strain ar judeca un proces dupa legea daneza, caz in care nu numai ca aceste procese ar deveni foarte costisitoare din cauza expertizelor si traducerilor necesare, dar ar si dura foarte mult.

Ca regula generala, daca la o anumita relatie juridica se aplica legea daneza, este important ca actiunile in justitie sa fie facute la un tribunal danez. Este recomandabil sa se introduca alegerea legii si jurisdicției in contracte, evitandu-se astfel posibile incertitudini ulterioare.

5.2. Intrarea in relatii contractuale

Daca nu s-a facut o alegere valabila a legii care guverneaza contractul, se va aplica legea daneza prin reglementarile sale generale din materia Dreptului civil.

In Danemarca contractele se considera incheiate pe baza ofertei si acceptarii ofertei. Daca o persoana face o cerere de oferta si declara dorinta de a incheia un contract in termenii cererii de oferta, aceasta este considerata o oferta de incheiere a unui contract. Daca persoana care a lansat cererea de oferta nu doreste sa accepte oferta facuta in termenii ceruti, el trebuie sa comunice imediat celeilalte parti ca nu doreste sa accepte oferta. Altfel contractul se considera valabil incheiat pe baza ofertei.

Pentru facilitarea incheierii de contracte, Conditiiile generale de livrare INCOTERMS sunt folosite si in Danemarca, dar nu atat de frecvent ca in alte tari. Un partener contractant se poate bizui pe Conditiiile generale de livrare atata timp cat acestea sunt parte din contractul in chestiune. Aceasta se face prin semnarea Conditiiilor generale de livrare de catre ambele parti sau prin specificarea respectiva in confirmarea comenzii.

In Danemarca consumatorii sunt puternic protejati impotriva concurentei neloiale ca de pilda reclama inselatoare, prin introducerea unei clauze generale conform careia orice masuri care contravin cu practicile corecte de marketing sunt interzise, in caz contrar actionarea individuala in justitie fiind obligatorie. Conformarea cu aceste standarde este monitorizata de un Ombudsman independent al consumatorilor.

5.3 Regimul fiscal

In Danemarca, Registrul Central de Afaceri (Det Centrale Virksomheds Register – CVR) constituie centrul sistemului inregistrarii legale a afacerilor, in coordonare cu Registrul Central al Populatiei (CPR) care administreaza sistemul de numere personale si inmagazineaza informatii asupra persoanelor, precum si

cu Registrul Central al Cladirilor si Locuintelor, in domeniul constructiilor si administrarii spatiului locativ.

CVR inregistreaza toate datele primare privitoare la orice firma din Danemarca, respectiv toate persoanele juridice si toate unitatile productive conexe (workplaces), atat publice cat si private. Un numar unic CVR de inregistrare este acordat fiecarei persoane juridice inregistrate iar un numar unic P este acordat fiecarei unitati productive conexe.

Ca urmare, o societate este inregistrata in doua moduri in CVR: intai ca persoana juridica (legal unit), sub forma unui numar de 8 cifre, deci ca societate angajata intr-o activitate economica si/sau ca angajator (employer) cu drepturile si obligatiile derivate dintr-o forma legala specifica de afaceri (Societate pe actiuni – A/S, Societate cu raspundere limitata – ApS, etc.), apoi pe baza unitatilor productive afiliate (P-units), sub forma unui numar de 10 cifre.

Ratiunea impartirii in persoane juridice si P-units este aceea ca unele autoritati fiscale necesita date despre baza legala a afacerii, in timp ce altele (de ex. autoritati de protectia mediului) necesita date descriind activitatea societatii in mod functional, cu informatii privind situarea in teritoriu, numarul angajatilor si ramura industriala a diferitelor filiale ale societatii.

CVR este registrul central al societatilor comerciale din Danemarca, iar informatiile din registru constituie baza contactului dintre societati si autoritatile publice in rezolvarea diferitelor cerinte fiscale, administrative, statistice si altele, cu privire la societati. In plus, informatiile din registru sunt folosite de multe societati comerciale in practica afacerilor lor.

CVR functioneaza in conformitate cu Legea Registrului Central de Afaceri, nr. 417 din 22.05.1996. Centrul Danez de Statistica (Statistics Denmark) este responsabil cu administrarea atat a legii cat si a Registrului CVR. Legea CVR a inlocuit Legea Registrului Central al Intreprinderilor si Unitatilor de Productie (CER). Registrul CER a fost inchis in momentul in care CVR a devenit operational.

Desi Statistics Denmark detine si opereaza in CVR, datele intrate in acest registru sunt raportate si altor autoritati publice: Administratia Centrala Vamala si Fiscala (Told og Skat) care se afla in subordinea Ministerului Impozitarii (Skatteministeriet), Agentia Daneza pentru Comert si Societati si Centrul Danez de Statistica, care devin, la randul lor si furnizori de date.

Obligatia autoritatilor publice de a utiliza numarul CVR face ca acest numar sa trebuiasca a fi mentionat pe antetul scrisorilor sau pe orice materiale adresate in scop de afaceri in Danemarca. Alocarea numarului CVR a avut la baza numarul SE care se acorda, in scopuri fiscale, de catre Administratia Centrala Vamala si Fiscala.

Pentru societatile comerciale cu un singur numar SE (ceea ce este cazul majoritatii), numarul SE a devenit numar CVR. Pentru cele cu mai multe numere SE, unul din acestea a fost selectat sa devina numar CVR. De asemenea, numarul CVR a inlocuit numarul anterior de inregistrare in registrul operat de Agentia Daneza pentru Comert si Societati. Numarul P nu se foloseste, in general,

in corespondenta de afaceri ci pentru identificarea unitatilor producatoare in registrele diferitelor autoritati publice.

Datele inregistrate in Registrul CVR sunt definite, in mod exhaustiv, in Legea Registrului Central de Afaceri. Informatiile cuprinse in CVR se actualizeaza in conformitate cu distribuirea de responsabilitati prevazuta de Legea CVR si acordurile incheiate intre furnizorii de date.

In principiu, informatiile legate de persoanele juridice sunt actualizate de Administratia Centrala Vamala si Fiscala, Agentia Daneza pentru Comert si Societati si Centrul Danez de Statistica. Informatiile asupra unitatilor producatoare sunt actualizate de Autoritatea Nationala a Pietei Muncii, Serviciul Danez pentru Mediu si Centrul Danez de Statistica. Continua actualizare a registrului din diverse surse confera o inalta calitate datelor cuprinse in Registrul CVR.

Profitul net al societatilor face obiectul unei taxari la nivel de 28 la suta. Acest impozit este identic pentru orice tip de societate, A/S, ApS si filiale. O societate rezidenta in Danemarca este supusa acestei taxari pentru profiturile sale facute in toata lumea. O societate se considera rezidenta in Danemarca pentru ratiuni fiscale daca este legal inregistrata in Danemarca si are sediul statutar in Danemarca.

Dar chiar si o societate care este inregistrata in afara Danemarcei este considerata rezidenta in Danemarca in scopuri fiscale daca managementul sau efectiv se afla in aceasta tara. Managementul efectiv este determinat pe baza locului in care se iau deciziile de afaceri de zi cu zi.

Anumite tipuri de plati catre nerezidenti fac, deasemenea, obiectul unei taxari, care poate fi mai redusa, conform diferitelor tratate externe cu privire la impozitare. Dividentele de la subsidiarele daneze pot fi distribuite fara retinerea de taxe, cu conditia ca societatea mama sa detina 25 la suta sau peste din acea subsidiara o perioada neintrerupta de cel putin un an de zile, iar dividentele sunt primite referitor la acea perioada.

In conformitate cu legea daneza, se retin taxe pentru redeventele din folosirea sau dreptul de a folosi patente, marci de comert, desene sau modele, planuri, formule sau procedee secrete si informatii privitoare la procedee industriale, comerciale sau stiintifice. Platile pentru achizitionarea unor bunuri intangibile in legatura cu unele bunuri materiale nu sunt, de obicei, supuse la taxe. Totusi, platile pentru accesul la know how poate fi socotit ca obiect de retinere de taxe.

De mentionat ca intre Romania si Danemarca exista o "Conventie privind evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit si avere" incheiata in decembrie 1976. Conform acestei conventii, se prevad niveluri de taxare de 15 la suta pentru persoane si societati, 0 la suta pentru dividende de la societati si 10 la suta pentru redevente. Conform conventiei, odata taxele legal incasate in una din tari, nu vor mai fi percepute in cealalta tara.

In Danemarca se aplica o Taxa pe Valoare Adaugata (MOMS) de 25 la suta. O serie de activitati de afaceri sunt exceptate de la plata MOMS. Dintre acestea, cele mai importante sunt: ingrijirea spitaliceasca, medicala si dentara, asigurarile, serviciile bancare si anumite activitati financiare ca si serviciile agentilor de turism.

Societatile legal constituite in Danemarca trebuie sa se inregistreze pentru plata MOMS. O societate inregistrata in strainatate care isi desfasoara afacerile in Danemarca poate fi solicitata sa se inscrie pentru plata MOMS la un agent specializat. Recuperarea MOMS se poate face numai pentru societatile straine neinregistrate pentru MOMS in Danemarca.

5.4 Regimul proprietatii

Toate proprietatile privind terenurile in Danemarca trebuie inregistrate in unul din cele 83 registre de cadastru locale. Unele din aceste registre sunt completate pe computer, ceea ce face consultarea lor mai usoara. Registrele de cadastru sunt deschise publicului si, ca si in alte tari, inregistrarea se face in legatura cu proprietarul si cu orice alte drepturi care greveaza asupra terenului, cu caracter financiar (ipoteci) sau juridic (servituti de trecere, drepturi de construire).

In legatura cu posibilitatea pentru straini de a cumpara proprietati imobiliare in Danemarca, legea daneza este foarte restrictiva. O persoana care nu este rezidenta sau nu a domiciliat permanent in Danemarca pentru cel putin 5 ani, poate cumpara o proprietate imobiliara numai cu aprobarea expresa a Ministerului Justitiei.

Aceste restrictii se aplica si la societati comerciale, asociatii, institutii publice sau private care nu au sediul legal in Danemarca. Numai in cazuri exceptionale, Ministerul Justitiei va permite cumpararea, de pilda, a unei case de vacanta si numai daca solicitantul dovedeste puternice legaturi cu Danemarca.

Legea daneza privind fermele agricole prevede numai pentru rezidentii din tarile UE sau din Spatiul Economic European (SEE) posibilitatea de a cumpara terenuri agricole, dar si acestia numai cu conditia sa-si schimbe rezidenta in Danemarca in termen de 6 luni. Rezidentii din afara UE si SEE primesc aceasta permisiune numai cu aprobare speciala.

Mai mult, chiar pentru rezidentii care detin in proprietate peste 30 ha, legea prevede obligatia pentru acestia de a lucra pamantul, de a avea o educatie de fermier (green certificate). Prin aceasta legislatie se doreste evitarea situatiilor intalnite in mai multe tari, unde persoane care locuiesc la oras si detin o locuinta la tara pot achizitiona ferme agricole importante.

Violarea acestor legi poate conduce la dispunerea de catre Ministerul Justitiei a vinderii proprietatii imobiliare in chestiune de catre persoana sau societatea detinatoare.

O caracteristica esentiala a sistemului danez de achizitionare de proprietati imobiliare, este absenta unui sistem de notari publici. Un astfel de contract de vanzare, din acest motiv, nu trebuie inregistrat oficial pentru a da nastere la drepturi si obligatii.

Red.: *Vladimir CIOBANASU*